

59597

Mag. St. Dr.

Teol. 5066.

Dziwulski Kr. Masella: Stró's owczar.
nie Chrystusowey - Dominik S.

STROZ

OWCZARNIE CHRYS TVSOWEY,
w Apostolskiej zá duszámi ludzkiemi pogoni,
náuką y przykładem

świat w ciémnościach, y ożiębłościách iego

oświecáiący, y zápaláiący,

WIELKI

PRZESWIETNEGO ZAKONV

KAZNODZIEIOW

OCIEC y PATRYARCHA

DOMINIK S.

w Doroczną Vroczystość swoię,
Dnia 4. Sierpnia, Roku 1723. w Krakowlkiej,
známienitey wspaniałością, stároży-
tnością, pięknością,

TROYCE SSS.

B A Z Y L I C E:

*Przy Fránciszkánskiej, Philadelphicznej,
temuż Prześwietnemu Zakonowi ná
pomienioną Vroczystość Assystency,*

KAZANIEM

P O K A Z A N Y.

Przez X. MARCELLA DZIEWVLSKIEGO, S. Th. L. Ku-
stoszá ná ten czas Cnełmínskíego, Fránciszkańá.

W KRAKOWIE, w Drukárni Iakubá Mátyaszkiewiczá, I. K. M. T.

Ensis habet vires, vitiorum sector & hostis. *D. Ennod.*

Laus Tua Mucro. *Barl.*

Doctus solvere vincula quæstionum,

Et verbi gladiô secare lectas. *Sidon. Apollin.*

Nunc plens lu-
cida cornu. *Bo-
et. L. 1*

Luna ministrat
iter. *Propert.
L. 3*

Sic præternom-
men *

Luce refulget
honora. *Iov.
Pontan.*

Ingeminat
splendore di-
em. *Claud.*

* cætera solis
habet. *ex MS.*

I.

Czyli dwa widzę XIĘZYCE w OSTOI²
Czyli też jeden w oczach mi się dwoi?
Od błysku MIECZA w boiu obrotnego:
Wszelkim na Polskę następcom strážnego.

II.

Dwa, dwa Xiężycy, ten Miecz, otoczyły,
Co w ręku PNIEWSKICH, áżeby znaczyły:
Iż z niego sława, w każdym fortun. rodzie,
Wiernym na nowiu, poganom na zchodzie.

V.

Wie Polka, że się przed PNIEWSKICH
OSTOI²,

Nieprzyjaciele nigdy nie zostoi²:
W każdym Xiężycu, na zchodzie, na nowiu,
Pod pełnią, mułzą wątpić o swym zdrowiu.

VII.

SŁONCE na pierśiach, GWIAZDA nas na
czele,

Świata Pochodnią PIES dodaie wiele
Dwoygim Xięzców świeci PRZEŁOZONY;
Przyznać: Ten Zakon lśnienie Oświecony.

III.

Z obu stron MIECZA rogáte Xiężycy:
Dwoiltey złości starych rogów lice;
Gdy PNIEWSCY Sędzi, Żołnierzmi bywają;
Grzechom, pogaństwu rogów ućierają.

IV.

Wszak Xiężyc Państwa znak Bisurmáńskiego,
Xiężyc Herb dawny Szlachestwa Rzym.
skiego,

PNIEWSCY w pień Turków Mieczem wyćinali;
Y ten Szlacheckich cnot znak z siebie dali,

VI.

Strážny był do rąd STROZ Owczarnie Pań-
skiej,

Ogniem że śile dogarał szatánskiej.
MIECZA dopadłszy, gdy smoká nasiędzicie:
Ogniem y Mieczem strážniejszy mu będzie.

VIII.

W Oyczytym Herbie Ośiec PRZEŁOZONY,
Swey Prowincyi MIECZ ma dla obrony.
Sam będąc Słońcem, Xięzcami zgodnie
We dnie y w nocy przyswiecea iey godnie.

ADMODVM REVERENDO ac Eximio PATRI,
**P. VINCENTIO
PNIEWSKI,**
SACRÆ THEOLOGIÆ MAGISTRO,
PRIORI PROVINCIALI
Almæ Provinciæ Poloniae
SACRI ORDINIS PRÆDICATORVM
Patri, Patrono Colendissimo.

*Je Kazanie moje, bo conscium tenuitatis opus, lecz Philadelphicznych zwiaskow Catenam ve-
re auream, Prześwietnego Zakonu Káznodziejs-
kiego Herbowny, pewnie że kosztowny Kleynot,
Páńskie Oycá y Pátryárchy DOMINIKA S.
przed BOGIEM, Aniolámi y Ludźmi wiele wa-
żące Imię, Cnot iego inæstimabile præcium
dedykujęć Pater Admodum Reverende, Sac:
Th. Doctor Meritissime, Prior Provincialis
Dignissime. Imię tego Oycá, ktory iest cælum stellatum, sedes DEI,
peraugustum Spiritus S. templum, lux mundi, ciemności tego świata
oświecájący y oziębłości iego do miłości BOGA zápalájący. Madrości nieg-
bieskiey Bibliotheca manualis, ore simul & opere náuczający Mági-
ster: od Doktorá Narodow przez podána sobie księgg doktorowany y ná-
funkcya Káznodziejska przez tegoż Apostolá od BOGA destynowany: pod-
porá známienita Kościolá Bożego, przez ofiarowaną sobie Láskę od Piorrá
S. deklárowány, claudicantis mundi Scipio. Orzeł w rozumie wysokim,
Lew w okrzyku ogromnym, Báránek w niewinności, owieczká w ciichości:
z pokory iednak iednym się Szczeniuchem symbolizuiący; á nie dla křcala-
tu, lecz dla nieospáley około Owiec Chrystusowych czulości: Nimirum Pao-
stor bonus à matris utero Dominicum vocavit ad Ovium custodi-
am: dla wielkiey w náwracániu Heretykow do wiáry, grzesznikow do po-
práwy żywotá ciekáwości: dla ognistej w odgániániu wilkow piekielnych
żwáwości. Wielkiego Abraháma náśladowcá y zupełny wzor: egressus
de terra, & de cognatione tua; więcey niż syná, gdy siebie samego in-
victimam*

victimam BOGV ofiarował; Pater multitudinis, immaculata fecunditate beatus. Fundator Ordinis Prædicatorum, semper prædicandorum: tego Zakonu, który same Sanctissimæ Sedis vivæ vocis oracula wiele rázy deprædicabant. Pater Patrum: Bo Oycowie SS. Innocentius V. Benedictus X. alijs XI. Pius V. iego to niegdy Zakonni byli Synowie. Pierwszy Petrus de Tarentesia, S. Th. in Academia Parisiensi Professor eximius, scriptis in SS. Biblia, & Magistrum sententiarum clarus &c. (iák piše Ioannes Palatio) dla wielkiey mądrości, nie inaczey zwány, tylko Magister. Głowa tak dobra: że się Duchowi S. podobala, y zдалa Kościolowi B. Drugi Nicolaus de Trevilio, Doctissimus: po gradusach ná naywyższą wstepował Stolicę: Subprior, Prior Conventus, Prior Provincialis, Magister Generalis, a Bonifacio VIII. propter scientiam & probitatem suam inter Cardines terræ constitutus, demum Cathedram Petri ascendit: Cudami po śmierci sławny, w życiu światobliwym podziwienia godny. Trzeci Michael Gislerius w tym przeświecnym Zakonie, w przod tyro veteranis exemplum religionæ disciplinæ, pilny ná podziw Student, a potym godny przez lat 16. Professor, maximo discipulorum profectu, quorum nonnulli ad Episcopatum evehi meruerunt. Po różnych Zakonnych y Kościelnych funkcjach ad summum apicem evectus, Ecclesiam militantem zasługami y modlitwami swymi fecit triumphantem; dla światobliwości y Cudow sam cud w Apostolskich ákcyach, in numerum Sanctorum relatus. Tak święty Ociec DOMINIK, zá żywota y Biskupstwá nie chcąc, po śmierci w Synách swoich ter Sanctissimus Pater. Patryarchá Patriarcharum: ponieważ S. Raymund de Pennafort, takiego Oycá taki Syn, z S. Piotrem Nolasco, y z Iákobem Aragónskim Krolem, Ordinis B. MARIE de Mercede Redemptionis captivorum, wespół Fundator y Legislator. Procz tego (iák piše Theatrum vitæ humanæ) Dominikanów Patryarchami bylo czternastu. Coż rzekę de Eminentissimis S. R. E. Cardinalibus? których bylo ex hoc Sacro Ordine 45. Kándor niewinności Dominikańskiej, czernia pokory pokryty, krwia Męczeńska boynie zbrozony, słusnie że tak bogato w Kárdynałską Purpurę przyobleczony. Arcybiskupów 129. Biskupów 762. co za dziw? kiedy takowych preeminencyi y niebá godne niezliczone inter Filios DOMINIKAS. znayduia się Subjecta: Homines magni virtute, scientiâ sua præditi. Iezeli Xtażęce y Szlachetne zacne Domy w rodowitym Korczaku pol psa zá herbowny máia kleynot. Iezeli Murzyni kiedys (iák Plutarchus adv. Stoic:) Psa dla wielu przygodnych y wygodnych przymiotów zá Krolá mieli: a Egipcyanie (iák Strabo L. 17.) zá Boga czcili. Co zá dziw że podobnym Herbem kleynotni, dla czulości okolo siebie y wiernych, dla wielkiey w pozyskowaniu dusz ciekawości &c. Symbolizowani Synowie DOMINIKAS dla wysokiey mądrości y światobliwości, dla niezliczonych zasług, tak wysokie preeminencye odziedziczili: nimis honorati. Dla owey mądrości Doktora Anielskiego, ktorego Scripta sam P. IEZVS approbowal: Bene scriptisti de me Thoma: a Namieśtnik IEZVSOW Ian XXII. powiedzial, że

TOMASZ

TOMASZ: Quot articulos scripsit, tot miracula fecit. Oj Doktor y śa-
nym strąsny heretykom: że Bacerus zwany Kacermistrz wyszczekana pász-ze-
ka mowil: Tollantur scripta Thomæ, & cum omnibus Doctoribus certa-
men ferre non reculo: y znouu: Tolle Thomam, & dissipabo Ecclesiam.
Doktor Anielski TOMASZ, ták wiele ná rozumie Aniolow wystawuie, iák wiele
godnych školy swoiey liczy Subiektow. Gdy uważam tego Prześiw: Zakonu San-
ctorum splendores, niezliczone prerogatyw magnalia: zaráz opprimor á
gloria, do opisania ták wielu, y ták wielkich Świętych, baczę się nieudolnym: Non
ego sum satis ad tantæ præconia laudis. Gdy się reflektuie ná nieoszacowa-
ne Qualitates godnych w tym Zakonie ludzi: ná dobrze światu wiadome ich
præclara doctrinæ & virtutis opera: operit stupor mentem meam: że co
Cassiodorus L. 3. epist. de Deciorum Stemmata napisał: to ia Sacerrimo
huic Ordini przyznać muszę: Tot annis continuis simul splendet clarita-
te virtutis, & quamvis rara fit gloria, non agnoscitur in tam longo tempo-
re variata; sæculis suis producit nobilis vena primarios, nescit inde ali-
quid nasci mediocre; tot probati, quot geniti, & quod difficile prove-
nit, electa frequentia. Więc iezeli to honor osobliwy liberis imperare, á do-
pieroż tákim, iacy Rzymianie, między ktorými Demosthenes, tot reges liczył,
quot Proceres: tedy wielki Twój zaszczyt Pater Admodum Reverende: że
cię hac Alma Provincia, ktora to sicut Paradisus Domini, rzec mogę,
Silva Doctorum, zá swego obrala Przełożonego; Ligna scientiæ żec nád
sobá osiadowały Principatum; że Cię Dominikańskiego Niebá Luminaria ma-
gna tuum adorant Patrem; że post sudores laborum, in messe præmi-
orum, pleni meritis manipuli, plenissimum tuum venerati sunt. W
Konwencie Troyce Przenayś. iesteś vocatus á Deo, ktory przyobiecał Vin-
centi dare, Tobie Wincentemu dal tę godność: w zadatek korony wiekuiştey
zá twoie zasługi twoia Cię Bráćia dotychczas ukoronował, gdy ich regimen ná
twoię godna głowę złożył. Przy stárey Fárze Krakowskiey iesteś obrány Præpo-
situs Familæ Sacræ; w fundacyi, y pod bokiem IACKA S. Kolumno tey Pro-
wincyi iesteś iey in Caput designatus. Ten ktory novit abscondita cordiũ,
scit eligere bonum, vidit tua merita, & prævidit honorowi swemu y Za-
konowi S. z Ciebie emolument; Madrość iego przez Cię fortiter svaviterq; di-
sponit omnia: żeś iest Superior, & quasi unus ex ipsis: przy powadze Prze-
łożeniey Oycowska miłość pokazuieś, nie tylko synowska, ále też braterska
wsytkim każeś mieć do siebie poufalość. Bácsyli to do Ciebie Candidati tey
Prowincyi Electores: zważyli twoie zasługi ab ipso Religionis tyrocinio:
żeś Superyorow dobroćia twoia Professorow pilnością w náuce sercá kontento-
wał. Będac w cudzych kráiach, czynileś twym ziomkom honor. Powróciwszy,
Philosophiæ á potym S. Theologiæ laboriosus & gloriosus Professor, semper
Angelicus; przez lat ośmnaście, á naywięcey w Katedrze Plockiey sławny Ká-
znodzieiá, ubiq; clarum sidus, w kształt oweyná czole DOMINIKA S. gwia-
zdy, wedlug Pismá: Iz Qui ad iustitiam erudiunt multos, fulgebunt sicut
stellæ. Byłeś Sekretarzem y Asystentem Prowincyi: Prowincyalowi iák Anti-
pater Alexandrowi, w Osobie twoiey mógł sobie winşować asistricem sapiens

tiam. Będac Pryorem w różnych Konwentach, y w rządzeniu Fámilia, y w gospodarstwie, y w promocyi chwały Bożej, y w skąrbieniu łask Páńskich twemu Zakonowi, zelô Religionis & paterna charitate tákeś się upodobał: że cię wśytkie oraz Konweny, nie mogąc mieć Localem, rády máia Provincialem Priorem; á ták godnie: że rzeczy posteritas, co Aquileiensi Pátryárchá de Mirandula: Sic se hóc dignitatis fastigio religioſe (glorioſe) gefsit, ut qui illum non miraretur, nec laudaret, iudicio & exiltimationi suæ detraberet. Nie wspominać wysokich tálentow, godnych pochwały ákcyi twoich: bo się obawiam obrázić modestyi tego, który woli laudabilis esse, quám laudari. Nie wyliczam Avitæ Domus tuæ Decora, Oczystego Domu, znamienitey Młockich, Wesołowskich, Sędźmirow, Gumowskich, Kędzierzawskich &c. Profapij; áni Máćierzystego rodowitey Kowalewskich, Podowskich, Mdzewskich, Bromińskich, Gądomskich, Bartnickich, Kosobuyskich, Brzozowskich &c. Párentelle; z przezacnemi Domámi wspániáley komunkey: bo iáko wżgárdźiciel światá, te wśytkie opuściles splendory. Zakon S. to teraz twoy Dom Prześw: Fámilia DOMINIKA S. to twoiá kolligácyá; Pies Dominikański, to twoy Herbowny Kleynot; żeś DOMINIKAN, więcej sobie to Imię śácuieś, niżeli to żeś Pniewski. Więc ad mentem modestyi twoiey, Zakoná na cię Philádelphia, wielkim Imieniem y Hieroglifkiem Świętego Oycá y Pátryárchy twego regálizuię, de Tuo, że nie mam czym de meo; chyba to szczególnie votum: żeby cię BOG nie tylko ták uczcił, iák ś. p. Antoniná Stephána Mdzewskiego, Suffrágána Gnieźnińskiego, Wuiá twego, ále też iák pomienionych Świętych y godnych Dominikańow, te tobie iednemu, co onym wśytkim, dáwśyć łaski. Niech cię od wśelkiego złego strzeże STROZ Owczárnie Chrystusowej: niech ci przed BOGIEM zasługami y modlitwami swymi ugoni optima quæq;: cáłego Niebá przeciwno tobie succendat amore; á żebyś plenus dierum, meritorum, & præmiorum, ad præmia æterna, post quámma-xime sera fata, dostáwśy się, in lumine DEI mogł ná wieki Ecclesiæ lumen Oycá y Pátryárchę twego ogladać. Tak ci serdecznie życzę.

Admodum Reverendæ Paternitatis
Tuæ.

Devotissimus & devotissimus servus
& indignus Exorator.
F. M. D. F. C. C.

Stemus simul. *Isaia 50.*
 Stojmy razem.
 Opera vestra bona. *Matt: 5.*
 Wczynki wasze dobre.

Nic lepszego iako powziąć, powziawszy dotrzymać, nie dotrzymawszy pono-
 wić, z dobrymi y godnymi świętą ligę,
 wierne pobratyństwo, y w BOGV swią-
 tobliwy związek: *Renovare fraternitatē* 1. *Machi 12.*
& amicitiam. A.A. BOG sam dał z siebie
 iakoby dobrej kompanii przykład: że go
 Trzy Osoby w jedności Bostwá: *Pater,*
Verbum, & Spiritus Sanctus: & hi tres unum sunt; dał wzor z 1. *Ioan: 7.*
 swych kreatur: że cztery elementá w tak piękna ułożył hár-
 monią; że dziewięć Chorow Anielskich w jedną złączył
 Rzeczpospolitą; stworzył człowieka, w jedno *individuum* dał
 duszę y ciało: wewnątrz trzy potencye, rozum, pamięć y
 wola, á jedná duszá: zewnątrz pięć zmysłów: dwie oczy,
 uszy, ręce, nogi; tak wiele rozmaitych członków, á jedno
 ciało: *in uno corpore multa membra.* W rodzaju ludzkim, mąż 1. *Rom: 12.*
 y żoná, dwie duszy jedno ciało: *duo in carne una;* nie tylko
 jednego oycá y jedney mátki wiele bráci y siostr, ále też y
 nie raz dwoie bliźniát w jednymże żywocie. *Genes: 25.* Dwa
 narody w swych Oycách, iak owo mowia, pod jedną wátro-
 bą, toć ściśle zkolligowane: *duae gentes in utero.* Dwánaście
 pokolenia narodu Izráelskiego, á jeden lud Boży: *Populus* 1. *Deut: 14.*
sanctus Domini DEI. W Nowym Testámenće dwánaście
 Apostołów, jedno *Collegium.* Siedmdzieśiat y dwu Vczniow,
 jedná Szkoła. W Kościele S. tak wiele narodow *in* 1. *Ephes: 4.*
unitatem fidei, w jedność Wiary BOG zgromádził. *Luce 10.*
 Rozpuścił Pan IEZVS pomienioną Szkołę: *in omnem Civi-*
tatem & locum quo erat ipse venturus: rozelał ich po parze:
misi binos. Dáie rácyá S. Grzegorz: *Duo enim sunt praecepta* 1. *Hom: 17. in*
charitatis, DEI videlicet amor & proximi: Dwa sa przykazá-
 nia 1. *Evang.*

nia miłości, BOGA kochać y bliźniego: á mniej niż między dwiema kochanie bydź nie może. Tá nayznámienitsza Cnota áby in praxi była: BOG ludzi pozgromadzał, y naymniej do s. Greg. sup. pary połączył: *Vt charitas esse possit*. I dobrze to iáko O-
 cieć kochający, ná stronę dżiatek uczynił. Mowi Prorok u-
 Psal. 132. f. koronowany: *Ecce quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in unum*: Nic milszego, y nic lepszego, iáko żyć w
 Eccle. 4. dobrej kompánii, mieszkać w iedności; á Syn iego: *Melius est esse duos, quàm unum*; Liran: *Melius est esse plures coniunctos a micitiâ & societate*: Lepiej dwiemá, trzemá, dżieżięci &c. &c.
 w znáomości, przyiáźni, towarzyystwie, niżeli iednemu: bo má-
 iá pożytek społeczeńości swoiey: *habent enim emolumentum so-*
cietatis suae: Liran dokłada: *quia cōmunicant invicē bona sua*: procz
 rozrywki: przyiáćioł wszystko spolne; gdy iednemu brakuie,
 ma u drugiego; ieden drugiego zdobi, cieszy, wspomaga,
 rátuie, broni: *habent emolumentum societatis suae*. Mowiemy
 1. Mach. 8. zwyczajnie: *Vnita virtus fortior*: ziednoczona cnota, siła
 mocniejszy. y przeto Izráelitowie przeciwko swym nieprzy-
 iáćiołom z Rzymiánami się zkonfederowali; Monárchowie
 Chrześciánscy przeciw Sárácenom &c. Kátolicy przeciw He-
 retykom, w świętá z sobą nie raz wchodzili ligę. Sławna
 około Roku 1200. postanowiona Hansá Niemiecka, wielu
 Miał z sobą się spiknienie y iákoby zá recc wzięcie, było im
 wielką przeciwko náiázdowi y oppressyom obroná, nawet o-
 kázýa między postronnymi Potentatámi zgody y pokoju: iá-
 ko (nie wiemże czy prawdę) pilze Cranzius: *Hansa Teutoni-*
 In Hist. ca sequestra pacis, publicáq; per Germaniam tranquillitatis. Iest
 Wandal. polpolite axioma: *Nec Hercules contra duos*: Ani Herkules prze-
 ciw dwiemá. Scylurus snopkiem strzał Synom dał náukę: że
 iáko strzał w kupę zwiázaných zlámać, ták narodu, Fámilii,
 zgromádzienia ziednoczonego, przekonać trudno. y Sáló-
 Eccle. 4. mon mowi: *Funiculus triplex difficile rumpitur*. Myć Zakon-
 nicy nie woienni y bezbronni ludzie: Pásy á nie páłasze,
 1. Iudith. 5. Chordy á nie kordy nośiemy: *Homines inermes*; zá nieprzy-
 iáćioł B O G A ráczey prośiemy, ná służbę Boską á nie ná
 Ephes. 6. woynę się záciiagnáwły, mowiemy według Apostoła: żeś-
 my się obozami wypráwili nie przeciwko ludziom, ále prze-
 ciw dusznemu nieprzyiáćielowi: *Contra spiritualia nequitia*:
 przeciw światu, ciáślu, y czártu, owemu niezgod seminato-
 rowi. Orężé náśze nie matériálne: iáko mowi Apostoł: nie
 1. cor. 10. cielesne, ále duchowne: *Arma militia nostra non carnalia sunt*.
 Z tym wśzytkim w światobliwy wchodźiemy Zwiázek: Qua-
 tuor

quor Ordines Mendicantium: Cztery Zakony żebrzących, ná do-
skonałości Apostolskiej w czterech Ewangeljach od CHRYS-
STVSA podány ufundowani. A iáko niebieskie Zwierzęta
cztery, każde inšzey postáci, wlytkie iedney zabawy, skrzy-
dlámi się z sobą zwiázaly: Iunctae erant penna eorum alterius *Ezech. 1.*
ad alterum: iák święci Ewangelistowie czterey, á każdy swym
stylem, wlyscy iednem duchem y senlem; tak te cztery Za-
kony, różne Hábitami y powierzchownemi osobliwościami,
iedną iednąk ślubow zakonnych effencyą, y zobopol- *ofc. 11.*
ną wiażą się miłością: Vinculis Charitatis. Sławna w Obiá- *Apoc. 3.*
wieniu Świętego Ianá Philadelphia Miásto, dobrego Páterzá,
świętego Biskupá májace, iák to tám z Listu Páná IEZVSO-
WEGO miárkowác. Philadelphia słowo Greckie, po łácinie,
Amor fratris siue fraternitatis; według Sylveiry: Amor frater-
ternus, Miłość Bráterska, miánowicie między Prześwietnym,
Zakonom Káznodzieyskim y Fránciszkańskim, między du-
chownie stryieczną, á ráczey rodzoną po Świętych Oycách
DOMINIKV y FRANCISZKV Bráćia. Ci bowiem Święci
Oycowie przez Sybillę, przez Zácháryaszá Proroká, Zachar:
11. (według interpretácii wielu) y przez Ianá Świętego, A-
pocal: 11. z sobą z dawná opowiedziáni; przez świętego O-
patá Ioáchimá, ná kilkádzieśiat lat przed swoim národzeniem,
duchem prorockim z sobą opisáni: y w kościele świętego
Márká Weneckim z sobą málowani; przez Namieśtniká Chry-
stusowego wobiáwieniu z sobą widziáni: rázem ná świecie
byli, BOGV służyli, Zakony swoje fundowali, serdecznie
z sobą się kocháli; z tąd znáomości y przyiáźni powziawszy
okázya: Ze Święty Ociec DOMINIK, ná modlitwie zá-
chwycony, widział srodze zágniewánego P. IEZVSA,
trzy strzały ogniste, to jest trzy plagi ná zgubę swiátá pusz-
czájacego; prośilá Mátká Nayświętsza Syná, áżeby
tym skuteczniej uprosilá, prezentowálá mu, iákoby ná za-
kład, dwóch wielkich Sług iego, sámeo Świętego DOMI-
NIKA, y Świętego FRANCISZKA. Potkał po tym obiá-
wieniu, DOMINIK FRANCISZKA, ktorego nigdy przed tym
nie znał: á z owego widzenia pewien był, iż to iego w rá-
tunku y obronie swiátá Kollegá; przeto serdecznie się z nim
ściśnawszy mowił: Tu es socius meus, tu curres pariter mecum:
Tys jest towarzysze moy, Ty pobieżyysz zárownó ze mna: y słowá-
mi Izáiaszá: Stemus simul, & nullus alius praevalabit: Stoymy z
sobą, á żaden inšzy nie przemoże. Godnegoś moy Seráficzny
Oycze dostał Kompáná: Twoy pokorny Báránek, z hierogli-
ficznym

ficznym Pielkiem piękna sworá: Szczęśliwa twojá z Świętym konfederácyą DOMINIKIEM. bo to Stroz Owczárnie, Chrystusowey, Gończy Iezusow, Pochodnią náuki y przy kładu, świat oświecájący y zápálający.

N z nierozumnych rzeczy uczyć się rozumu, brąc wzor cnoty nie zawadzi. *Prov: 6* Mowi Mędrzec: *Vade ad formicam, o piger: Idź do mrowki o leniwcze; á iák tá ná žimę, tak ty ná wieczność staray się y pracuy: Thesauriza tibi ipsi fructus bonorum operum in futura secula.* *Matt: 10.* Sam P. IEZUS Apostołom: *Estote prudentes sicut serpentes: Bądźcie roztropni iáko węże;* Niech ciało zginie: byle głowá wężowi, wám byle dusza, nie zginiała. Co złego, y z Aniołá náwykác nie po tym; co dobrego y z bestyi przeymowác nie sromotá: *imitari in malo bonum.* A nie BOG nie stworzył złego: *Omnis creatura Dei bona.* Więc y sam P. IEZVS w różnych kreaturách różne ku zbudowáníu ludzkiemu upátrując własności, różnych kreatur ráczy się ádunbrowác podobieństwem: Lwá, orłá, kokoszy, baránká, wężá, y naylichtzego iákiegokolwiek robaká: *Ego vermis & non homo.* Niech nikt źle nie rozumie, niech się nie gorszy, y niech nie postponuie Dominiká S, bo on rad, y nie wstydzi się, że się iednym symbolizuje Psięciem. ponieważ obciążona S. Dominikiem Mátká widziála we śnie, że szczenie w żywocie nośiła, ktore z pochodnią gorájącą ná świat wyszedłszy, świat cały oświeciło y zápáliło: *in totum portans incendia mundum.*

Miedzy wszystkimi práwie nierozumnemi zwierzętami, Pies naypoietniejszy: służyć, podác co każe, orác, drwá rżnać kiiem, stać ná wárćie, wárovác, czynić się zdechłém, &c. pies nie ieden umie. *Ioannes Weber* z Plutárchą piśze: że w Rzymie, zá Wespázyaná Cezárzá, ćwiczony pies tak dobrze ná theatrum kuglárskie wypráwował sztuki: że Cezarz mowił: nicem osobliwzego przez życie moje nie widział. *Lipius* piśze, że w Bruxellách pies wielki iednego rzemieślniká, procz inšzych sztuk y te umiał, że ná wozku skory gdzie było trzebá, ciągnął: do iátek po mięso chodził, koszyk mu tylko ná szyi z pieniędzmi zawieszono: szedł prosto do iátki, przed znáionym y umowionym rzeźnikiem stawał, włożone według piniędzy mięso w koszyku do domu odnosił. Kiedy go psi inši opádli, postáwiwszy koszyk, wszystkich odgániał. Raz śielá złego ná iednego, nie mógł się obronić, wydárli mu psi mięso: áby przynamney nie wszystko ziedli, on im też pomagał. Pies dobry sługá; choć go pan wytłucze, zá drzwi wyżenie, przećię

S. Cyril. Ier.
Catech: 6

1. Tim. 4.

Psalm. 71.

Menil. L. 5.

Cent. 1. E.
piśiad Belg.

cię pies precz nie odchodzi. zawołany do Pána bieży, iákby nigdy od niego nie bity, łasi mu się, ássystuie, służy :

Hunc tu si ferias, dolet, gemitq,

Sed parcat tibi protinus revertens.

Hunc tu si expuleris, redit benignus,

Et caudam morvet ille blandiendo.

Jacobus

Millius.

Stroż: *Fidus hero Custos.* Wieluby okradziono, pod noc w ich domu zabito: á pies złodźciow odraża: *Dente rapax, odio canis infectatus acerbo noctivagos fures.* Przy trzodzie z wilkiem ná pojedynkę wychodzi: *Hic custos pecorum;* nie ieden zá bydło lub owce y ginie. Pisze *Beierlink* z Eliána: że pewny kupiec kolosonki iádac ná iármárk z iednym tylko sługą y ze psem, owemu słudze dał schować piniądze, ktore on w drodze zgubił. Nie postrzegł, á ráczey dla boiázni nie powiedział áż ná miejscu. A przeto z nim Pan ná powrot poiácháli szukać miárkując gdzie piniądze zginęły, á zginął był y pies; przyieżdżając do iednego lása, przez ktory przed tym iácháli: á oto w krzewinie pies poczuwszy páná zálkomłá; po głósie, zsiadłszy z koni przychodzą, á pies nád piniądzmi, pilnując ich, leży. Ze blisko tygodniá, nie iadł y nie pił, zgłodniály wstać ná nogi nie mogli, y w oczách ich zdechł. Y to nie ládá stroż, co o nim *Plinius* pisze: że pewny człowiek pod czas látá zálął położywizy się w polu ná trawie: nie dáleko będąca froga żmiiá porwawizy się, sunęła się do śpiącego; pies to widząc, skoczył y tak mocno szczeknął, że się żmiiá zálękniona ruszyć dále nie śmiała; á pies tym czasem páná obudził, y od tak wielkiego obronił niebezpieczeństwá. Pies kochający páná. Kiedy *Xan typus* Wódz *Lacedemoni*ki uchodząc przed nieprzyjacielem, ná iedną morską puścił się wyspę, psá w domu zostáwiwszy: tedy ow pies wybiegłszy, w pław puścił się zá pánem. Dopłynąłci wyspy, ále z wielkiego zmordowania się, ledwie ná brzeg wyszedłszy, legł y ná miejscu został. Kiedy *lazoná* *Licyusz*á zabito: pies iego żáłośny niechciał iść, y tak głodny zostawał poki nie zdechł. Pisze *Lipfius*, y *S. Ambroży*m świadczy, że kiedy w *Antyochii* pod czas nocy, ná rynku czy ulicy żołnierzá zabito: pies iego nád trupem tak żáłośnie wył, że cále práwie miásto do podziwienia y kommizerácii sprowadził. Między wielkim gminem ludu przybył ná dżiwy y zaboycá: tedy go pies poznał, opadł, łápał: z kąd ow ná suspicyá podány, ná inkwizycyá wzięty, przyznał się, y słuźne zá swoy występki odebrał karanie. Takich y tym podobnych, śieláby wyliczyć przykładów. Pies częstokroć miłosierniejszy niż człowiek.

Epitaph. ca. nis Beierl.

Len. Mill.

F. Patric. L. 3. c. 6. de Regn.

Plus: in Themist.

F. Patricius sup.

Lipf. Cent.

1. Ep. ad

Belg: ep.

440

Pies S. Rochowi od wszystkich opuszczonemu żywności donosił. Owego Łazarza, nad którym się nikt z domu bogaczowego zmiłować nie chciał, psi wrzody lizali: *Veniebant canes*

Luka 16.

Petr Berch.

Dictionary

fil. Ital L 10

Vulg. 12 An.

Iac. Mill.

Et lingebant ulcera eius. Pies więzyku ma lekarstwo: gdy liże, goi. *Lingua canis, Et ipsius linctio est medicinalis.* Pies myśliwców śpieg: *Lustrat inaccessos penantium indagine saltus:* goniec: *Venator cursu canis:* odważny y śilny ná zwierzą

Non rabidos recusat ursos

Et dentes patitur furentis apri,

Cervos, capreolos, vafrasq; vulpes,

Et sternit genus omnium ferarum.

Aczkolwiek niesłuszny y nienależyty paragon człowieka do bestyi, miánowicie Świętego: *Qua communicatio sancto homini ad canem?* Szpetny to był tytuł, co go dał Abisai owemu Izar-pączowi honoru krolewskiego Semeiemu, 2. Reg: 16. *Quare maledixit canis hic mortuus Domino meo Regi?* á przecię z pokory tenże sam Krol 1. Reg: 24. przed Saulem názwał się *Canem mortuum*, psem zdechłem; y owá Chánáneylka Niewiastá Matt: 11. z ochotą się do psięcia przyrównała: *etiam Domine, nam Et ca-telli Et.* Pokorny S. Ociec Dominik: urodziwszy się w Gufmánowlkim z Celárlskimi y Krolewskimi Maiestatami z kolligowanym Domu, bywłszy wielkim Theologiem y inśzemi wylokimi tálentámi ozdobnym, wszelkich światowych uchodząc promocyi, wzgárdzone zakonne obrał sobie życie. Pięć Biskupstw, które go potykały, ákceptować nie chciał, mieniac się niegodnym tak wielkiej godności; iednego z tych Biskupstw, że się też iuż cále zbronć y uchronić nie mógł, uprosił sobie u BOGA, że z owego mieysca ná inśze odległe Anielską był uniesiony ręką. Co drudzy figurę tylko formuiac sobie pokory, przed chwałą swoią iednego umykają uchą, á przecię drugiego nadstawiają: to Dominik S. trzech umárłych w Rzymie gdy wkrześił, áżeby o tym y nie słyszał, potáiemnie do Bononii uszedł. Co inni sami się postponuiąc, gániając y strofuiąc, bydź wgárdzonymi, zgánionymi, zelżonymi nie chcą: to S. Dominik ile go rázy postpozycya, zniewagá potkálá, idącego miánowicie: tedy umyślnie powoli szedł, postawał, áżeby iák najbardziej wzgárdzony, zelżony, do sytości zniewagámi był nápełniony: *Opprobriis saturatus;* zá naysięknieyszą przyiatby był pochwałę, choćby mu kto rzekł: psie ty: *honorari metuens,* *despici non refugiens.* Ioan. 8. zádáli żydźi P. IEZVSOWI: żeś ty Sámárytan, y czártá masz w sobie: odpowiedział, że ia czártá nie mam, ále czczę Oycá mego, który iest w niebiesiech. Czemu nie przy-

nie przydał: że *ia* nie *Samárytan*? dąie rący S. Grzegorz: że *Homil. 18.*
to imię *Samaritanus*, tłumaczy się *Custos*, Seroż. P. IEZVS *Cu-*
stos hominum, Seroż ludzki; mogą tu przydać: y ow misticzny
Samárytan co człowiek, rozboyniczą ręką od szatanow odár-
tego y zranionego salwował; więc się tego tytułu nie ząpiera:
bo żydzi rozumiejąc, że go tym znieważyli, sámi się nie postrze-
gli, że go rączy pochwalili, gdy srożem bydż przyználi: *Quia*
Samaritanus interpretatur Custos. Podobnymći sposobem Hiero-
glifik Dominiká S. Pies, nie fromotá lecz pochwałá, bo wielka
iego ták wyrážona cnotá: *Gloria & excellens virtus.* *Mant.*

Co 2. *Tim. 2.* życzy BOGV y ludziom Apostol, *servum do-*
cibilem, sługi poiętnego; to Dominik S. pewnie że poiętny:
nie tylko w náukách wyzwolonych tytułem y rzeczą Magister,
ále też w scyencyi Apostolskiey, mówić może z Doktorem ná-
rodow: *Scio humiliari, scio & abundare: ubiq, & in omnibus instia Philip. 41*
tutus sum, & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati. Co
Sálonon wízytko umiejąc, dáć sobie rády nie umiał: *Et cum*
omnia sciret, hoc unicum nescivit: sibi temperare; y ták nie ieden
wyuczywszy się Grámmátyki, Poetyki, Retoryki, Filozophij,
Iurysprudencyi, Mátemátyki, Theologij: ách nieszczęście! że
się pokornym, dobrym, wstrzemieźliwym, ćierpliwym, nabo-
żnym bydż nie náuczył: *& nescit facere rectum:* że do zbáwien- *Amos. 3.*
nych rzeczy BOGA o rozum nie prošíł: *Intellectum da mihi, & Ps. 118.*
veritatem: że się do szkolnych prac szczerze áplikuiąc, w szko-
le Iezusowey uczyć nie chćiał: *Noluit intelligere ut bene a. Ps. 35.*
geret. Dominik S. z máłości Student Iezusow, lekcyi nie-
bieskiey nie głuchy słuchácz, náuczył się w iármie lezuso-
wym chodźć: krzyż by nayćieższy ćierpliwie zność; y w
dostátku nie mieć się do nieštátku, y w niedostátku nie nárze-
káć, y nie ustáwáć; krotko mówiąc: y tego co miał, ná dobre
záżyć, y tego co nie miał, nie prágnáć umiał: *& abundare &*
penuriam pati.

Dobry Sługá: *Bonus Minister CHRISTI.* Co Zydzi ná pu- *1. Tim. 4.*
szczy, że im mięślá y wody brákowáło: szemráli przeciw Pá-
nu BOGV, á potym się do pogáńskich Bogow przekineli: iák
ow pies nie po nim, co się ládá kogo chwyta: ták oni, miá-
wszy Páná ná niebie, służyli bálwánom: *abierunt post Deos alia Ier. 111*
enos, ut servirent eis. Co w Ogroycu Apostolowie z boiážni
śmierći, od IEZVSA ućiekli: *relictó eó omnes fugerunt:* to Do-
minik tákiego sercá, iákiego ćiż Apostolowie zá wzięćiem Dus-
chá S. nábyli, mówił z Páwłem S. *Quis nos separabit a charita Rom. 8.*
te CHRISTI? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an pes-
ricu,

*riculum? an persecutio? an gladius? Kto nas odłaczy od miłości Chrystusowej? utrapienie? czy ucisk? czy głód? czy nagość? czy niebezpieczeństwo? czy prześladowanie? czy miecz? Mówił z Piotrem Ioan. 6. S. Ad quem ibimus? Do kogoż poydę ieżeli nie szczegulnie do ciebie? choćbyś mnie y zabił, (czegoć wiemże Oycowska nie dopuści dobroć) á daymy to, żebyś mnie y zabił: ia się przecię Hebr. 13. ciebie nie puścę: *Non te deferam, neq̃ derelinquam.*
 Stroz. Pat. Stroz Owczárnie Chrystulowey: *Vigilans in limine Custos.* Czuły: *Vigil & Sanctus: moraliter;* żadney okazyi do przysłużenia się BOGV y ludziom nie zaśpał, iako człowiek Bogoboyny: Eccl. 7. *Qui timet DEVM, nihil negligit;* w dobrych uczynkach nigdy nie oziębły: ząwſze iak ow niegdy w stározakonnym Kościele ogień we dnie y w nocy gorący: ktorego Moyżesz y cały naród Izráelski, iakoby to ná straż chwale ziemskiey Boskiego Virg. 4. En. májeltatu, dodawał: *Vigilem, sacra verat ignem, Excubias Divum aternas.* Phycie: ciału swemu wczółowego uymował obroku, wzorem IEZVSA: *pernoctans in oratione Dñi.* Co grzeszchnikom złe sumnienie, światowym ludziom myśli prózne: Eccl. 5. *non finunt eos dormire:* to Dominikowi S. myśli o chwale Boskiej, y zbawieniu ludzkim spać nie dały: iak owemu Iákobowi Gen. 32. pilność około owiec Lábánowych: *fugiebatq̃ somnus ab oculis ejus;* iak S. Páwłowi: *Sollicitudo omnium Ecclesiarum:* pieczołowienie o Kościoły, uśilne stáranie o wiarę S.*

Co komus Poetá nápiſał:

Horat. 1. Ep. 7. *Vt jugulent homines, surgunt de nocte latrones,
 Vt te ipsum servas, non expergiseris?*

Zeby łotrowie w nocy grąſłowáli, ludzi zabiáli &c: wstáia kiedyby spać: ty żebyś się uchwalił, nie ochnieſz się? to S. Dominik o doczelne życie niedbájący, wiecznego pewny, nie dosypiał iednak, myśląc o tym iakoby y wierni, y niewierni, by można wszyscy nie zginęli: *Pra solitudine quiescere non potuit.* If 56. Zalił się BOG ná Duchownych Izráelskich: że to byli psr niemi, szczekác nie mogacy: *Canes muti, non valentes latrare.* Nie záchowuiący się według owego nápomnienia:

Theatr. Vit. *Cum pastores ovium estis constituti:
 Non estote desides, sicut canes muti.
 Vobis non deficiant latratus acuti:*
 mun. Sac. *Ne lupo immineat ovium saluti.*

iedni dla niedbálstwá, drudzy dla respektu, trzeci dla boiáźni, czwarci że sámí ládáco: y ty cyt y ia cyt, bośmy wszyscy ludźie: *Sicut populus sic sacerdos.* Dominik S. nowego Testámentu Káplan; nie dbał, ále o świat: respektował, ále ná samego Páná

Páná BOGA: bał się, ale tylko grzechu: był iák y drudzy, ale iák owi SS. Apostołowie: *Sanctus, innocens, impollutus*: y prze- Hebr: 7.
to bezpiecznie á mocno wilcze zaśádzki heretykow y náázdy;
rospuſty, zgorżzenia, pokátne, y publiczne niecnoty grzeszni-
kow, okrzykał: *arguens, increpans, obsecrans*; ten Kościółá S. 2. Timot: 4.
ſtrzegący Cherubin, ktoremu ná obronę tego miſtycznego Ráiu,
ná odśiecz błędóm y grzechóm, oſtropłomieniſty miecz, to ieſt
żárliwy iezyk, nigdy nie uſtał: *flammeus gladius atq; verſatilis*.
S. Grzegorz Názyánzeński do Wyznawce Chryſtuſowego He-
roná Philozophá mowił: *Adeſdum canis non impudentiá, ſed oris* Orat: 231
libertate, non ingluvie, ſed quia in dies vincis, non latratu, ſed bona Carl. Labia
custodiá vigiliſq; pro animarum ſalute ſuſceptis: Choć ſam pſie nie nie-
wſtydliwoſcia, ale uſt wolnoſcia, nie obżárſtwem, ale codziennem zwy-
cieſtwem, nie ſzczekaniem, ale dobra ſtraża y czuloſcia dla zbá-
wienia duſz podięta. Y w tenći ſpołob Dominik S. dobre-
go ſtrożá, iwoiego Hieroglifiku wykonał cnoty: *bona custodiá vi-*
giliſq; &c.

Ná puſzczy tego ſwiátá Gończy Ieżufow, *ad capiendas ani-*
mas. Iáko kupiec zá zyskiem, żołnierz zá zdobyczą, rzemie-
ſlnik zá zarobkiem, ubogi za pożywieniem, ták on zá pozylká-
niem duſz ludzkich ciekał; á według proteſtácyi Apoſtola: *Non* 2. Cor: 12.
quero quæ veſtra ſunt, ſed vos: Nie prágne y nie ſzukam wá-
ſzych máiętnoſci, pińędzy, kleynotow, &c. ale was ſámych: iák zwy-
czáynie Gończy, co zchwyta, to nie ſobie, lecz pánu: *Certe* 1ac: Millius
non ſibi. Dominik S. proſząc BOGA o Iálkę, iego właſney we
wſzytkim upátrował chwały, mowiąc z Pſalmiſtá: *Non nobis Do-*
mine non nobis, ſed nomini tuo da gloriam. Co my niektorzy wie-
ku ninieyſzego káznodzieie zá modá: Piſmá S. iuż práwie máło-
co do prac náſzych, iák ſoli do potraw, záżywamy. á ſáme y
eſſencyi y wſzyrkiey okráſy z Kráſomowcow, Kronikarzow, *Chiſtory*
kow, Strátyſtow y Herbarzow dobieramy, náſzá częſto-
kroć predyká iák owo nienadobne Nadábá y Abiu káźdenie Bo- *Levit: 10,*
gude igne alieno: á to do guſtu ludźiom, według Proroctwá Apo-
ſtolſkiego, bayki raczey niź prawdę, przypowiaſtki, koncepci-
ki, chiſtoryiki, niź zbáwienná náukę kocháiącym. Mowiá lu-
dzie, á nie raz z nienawiſci prawdę: że dla ſwego intereſſu y
dla próżney chwały náſzym ſię ſłucháczóm ákkomoduiemy,
ſwiátu podobáć ſię chcemy, ni ow Herod Zydoſtwu: *Videns* 1ac: 12.
quia placeret Iudais: to Dominik S. nie ták. Ow Káznodzieiá,
ktoremu Xiáżę Apoſtolſkie y z Doktorem narodow pokazawſzy
ſię, pierwſzy iáko podporze Kościółá S. y zábiegłemu około
zbáwienia ludzkiego pracownikowi dał Iálkę, á drugi kſięgę,
C mowiąc

mówiąc: *Vade, & conclonare, nam ad hoc ministerium divinitus es electus*: Idź, a każ, boś na tę posługę od BOGA obrany. Ow Káznodźcieiá, który spytány: z których się też ksiąg ná kazanie gotował? odpowiedział: *Ex libro charitatis, qui de omnibus docet*. Biblia y który Pismá S. Doktor, wszytká iego Biblioteká; á tak wiele pożytku z swych kazań uczynił: zá pomocą tego, ktorego chwały iedynie prágnał: *Soli DEO honorem & gloriam*, Ps: 58. (powiádáia Tłumácze Pismá S. że to Prorok o Aposto-
 łach, y o świętych mowi Káznodźcieiách,) *Famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem*: Głód będa cierpieli iáko psi, y będa obchodzili miásto Petrus Berchorius dájac ná przykład, iáko psi rány Łázárza lizáli, mowi: *Per canes predicatorum intellige, lingis predicatorum verbis sanantibus ut curet ulcera*: Przez Psow rozumiey Káznodźcieiów, liże Káznodźcieiá słowámi łágodnemi, áżeby uleczył
 w: 204y; toż twierdzi S. Grzegorz: *Nonnunquam solent in sacro eloquio per canes Predicatores intelligi, canum enim lingua vulnus dum lingit curat*, toż rozumienie w: 204y Głósa, gdy słowá pomie-
 nione czyta: *Famem patientur convertendi alios, & circuibunt civitatem Evangelizando*. Zárliwi Káznodźcieie będa głód cierpieli, to iest, będa mieli wielki áppetec ná to żeby inszych do BOGA náwro-
 ćili, y będa biegáć po mieście opowiadáiac Ewángelia. Wiecey niż rodzony oćiec, Dominik S. tak odkupione Krwiá naydroższą dusze ukochał, że ich zbáwienia okrutnie ułáknał, uprágnał; iá-
 ko głodny chlebá szukájac, miásta obchodził *Evangelizando*; á tak dobrze: że samych Heretykow sto tysięcy do iedności Ko-
 ściółá S. náwroćił. A dopieroż złych Kátolikow do popráwy żywotá przez niego náwroconych kto zliczy? Ziścił ná-
 sobie widzenie máćierzyńskie, że *splendore sanctitatis ac do-*
 25. *strina* świat oświecił y zápalil. *Lucas 12*. Kazał P. IEZVS Apostołom mieć w ręku pochodnie gorájące, to iest: według interpretácii S. Grzegorza: *Lucis exempla: sviátłósci przykłády*. Dominik S. z Pochodnią; czemu nie w ręku? czy niem iáć rękú?
 O nie miał do zemsty, do bićia, do wydźierstwá, do pászkwilowánia zacnych domow, godnych familii, niewinnych ludzic; *sine manibus*; y Hieroglifik iego, *ore preferens facem*, gębę sobie zátkał: żeby próżnych, kłamliwych, nieprzystoynych, sławie
 2. czyiey szkodzących słow nie mowił: *Qui in verbo non offendit, hic perfectus vir*. *Prov. 18*. mowi Mędrzec: *Mors & vita in manu linguae*: Smierć y żywot w ręce ięzyká. To to ięzyk ma rę-
 ce? y bádzio ma. Zchwytáia náprzykład Turcy álbo inši nieprzyiáćiele pod czas wojny, polskiego żołnierzá, mowiemy: dostáli ięzyká. Ten ięzyk z rękami, w których śmierć y żywot; iężeli

Hom: 40
 in Evang.

Corn: d Lap:
 in Gen: 25.

1ac 2.

ieżeli wyda z sekretu wożyko nasze, że nie ludne, nieporządne,
 nie gotowe, piłane &c. iakoby go ręką swoją zabił: gdy nie-
 spodzianego Bisurmaná ná kárk iego náprowadził; ieżeli dotrzy-
 ma sekretu, y owizem gotowość swoich y wielką potęgę ogło-
 si, y męczony, y dárámi kuszony w słowie się nie potchnie: iá-
 koby dał życie tym, ktorých przez zráżenie nieprzyiacielá od
 śmierci zachował: *Non lapsus ex ore suo.* Ma ięzyk ręce, *Ecclesi: 14.*
 bo siłá buduje, y ruiniuje, dáie, dokazuje, zábija, ożywia: *lingua* *Psal: 11.*
magniloqua. Mocne ięzyká ręce: ponieważ według Vátábla:
potest interficere sermone suo, potest & servare: Ofzkáluie, uda-
 niełusznie, poprzyięże choć krzywo: zábije ná honorze, á y
 ná zdrowiu iák żydzi P. IEZVSA *gladió linguae.* przeciwnym *S. Aug:*
 sposobem, wyświadczy niewinność, wymowi winę, wyprosi od
 śmierci: y gdy taką rękę poda, iakby człowieka drugi raz uro-
 dził: *Dans sanitatem & vitam.* *Salonius* powiada, że ręce ięzy- *Ecclesi: 34.*
 ká są słowá: ktoremiábo dobrze mówiac, żywot wiekuiſty, ábo, źle
 mówiac, śmierć nieśmiertelną człowiek zásluguie. Hugo Kár-
 dynał z Prześw: Zakonu Káznodzieyſkiego, piſze: że w ręku
 ięzyká, to ieſt, w operácii mowy, śmierć ſzátánów, życie wier-
 nych: bo ile Káznodzieie ręki do ięzyká przykładáia, ſámi tak
 czynia iák uczá; grzesznicy poprawuiac się iakby zmartwych,
 gdy z grzechów powſtáia, á czarci ná to umieráia. Prácowi-
 ty Dominiká ięzyk: przeczuly to nierozumne pſzczoſki, gdy do *Corn: a Lap:*
 niego, ná uſteczká maléńkiemu Dominikowi w kolebce przyle *in Provi 16:*
 ci: ty. Ięzyk z rękámi: bo co ten mówił, to te czyniły: *Verbum Do-*
mini, co przed tym *in manu Aggai,* to potym *in manu Dominici* śmierć
 ná złe uczynki, żywot ná dobre: *Mors & vita in manu linguae:*
 A pochodnia iáká? Niżeli odpowiem, uważcie A. A. że kiedy
 Dzieciátko Dominiká chrzczono; tedy się gwiazdá ná czole ie-
 go pokazála; ſzczéśliwy aspekt:

Stella micans in fronte parvuli

Novum iubar prae monstrat seculi.

Leonard: de
Vino.

Gwiazdy są to ięzyki, ktorými niebá opowiadáia chwale Bo-
 żą: *Celi enarrant gloriam DEI,* y te pochodnie, *Faces celi,* kto. *Psal: 8.*
 rymi nám te tám gmáchy w nocy przyſwiecáia: *Luce stellarum* *Lucan: L. 5.*
per noctem. Co Pan IEZVS rzekł o Iánie S. Chrzéćcielu, to o *Sap: 10.*
 S. Dominiku ná czole iego widziána ſwym ſposobem opowie-
 dziála Gwiazdá: że on był Pochodnia goráiaça y ſwiecáça:
Lucerna ardens & lucens; wydawał się w nim ſwietnoogniſty *Iean: 5.*
 Duchá Przenayſwieſzszego ięzyk: práktýkowály się słowá Syrá-
 cydeſá *Ecclesi: 48.* nápiſane: że w nim powſtał Eliaſz iákó ogień,
 á ſłowo iego iákó pochodniczka gorzáło: *Et verbum ipsius qua-*
ſi facula:

fi facula ardebat. Sprawił się Dominik S. według nauki Chrystu-
 sowej: *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera*
vestra bona: jaśniał wielką świętobliwością: *sanctitate & iustitia;* z
 małości zaraz, iak świadczy Grzegorz IX. Papież; pilny Sám-
 uela naśladowcą: w Kościele wżytek, y w domu Kościoł
 sobie wyrabiał, ołtarzyki stroił; á nie dla kształtu, y dziecinney
 zabawy, iak inși, ále się przed nimi nabożnie modlił, płakał,
 krzyżem legał, dyscyplinował się, medytacye odprawował &c.
 B. Alanus napisał o tym swoim Świętym Oycu, że *altior ho-*
mine pueri indoles, DEO fuit digna, wyższy nad człowieka dowcip
 dziecięcia, godny był BOGA. do wszelkicy pobożności Dzieciuch-
 ułożony, mianowicie do nabożeństw ku Najsświętszey Mátce,
ad omnem pietatem puellus formatus. Anioł: bo tak duchowny
 że w cieie nie cielesnie żyjący: *spiritu vivens.* Anioł, gdyby
 się nam dał widzieć, nie pięknieyby żył, iak żył Dominik S.
 gdyby był śmiertelny, nie pięknieyby umierał, iak umierał Do-
 minik S. Pátryarchá tak wspániałey Fámilij. Prorok, czegoby
 śla wyliczać przykładow. Apostoł życiem, nauką, y przyklá-
 dem: Męczennik prágnieniem. Kiedy się raz ná niego wlešie
 Heretycy, iakoná swego pogromiciela, záfádźili, á potym go py-
 táli: co byś czynił, gdybyś się w ręce nasze dostał? powie-
 dźiał: rádbym temu, y prosiłbym was, żebyście mnie nie zá-
 raz zabijáli, ále iak naydlużey męczyli: żebyście mi iak nay-
 więcey śmierci zádáli. sam nád sobą tyran: w dzieciństwie ie-
 go dyscypliny włoścán, ábo też sznurkowe twárdych y ostrych
 pękow pełne; od dzieśńáci lat, iużci táncuszkowe żelázne: wło-
 ściennica iak ieżowe futro, pásek żelázny kolcow pełny: por-
 cya słuchy á częstokroć twárdy y tpleśniáły chleb, wodá napoy
 z gorzkimi nie raz zmietzána łzami: pościel goła ziemia, ábo
scabellum przy Ołtarzu; tak *Dominicus* iako Stroż Pánłki *Domini*
canis legał: Wyznawcą, *coram Regibus, & Principibus, & popu-*
lis terra, wyznawał BOGA y wiárę S. Pánná nienáruszoney
 czyłtości: co symbolizuje w ręku iego Lilia, nád którą piśać:
Ovid. Met. Salve virginei flas intemerate pudoris; czego doznał ow młodźian
Lib. 14. fab. 8. cielesnymi zmęczony pokusámi: że tylko ręki Młz S. májące-
 go Dominiká Świętego pocałował, á zaraz od owych wżete-
 cznych upałow wolny został. Co Rzymłki Orátor o Plátonie-
 mowił: *At mihi Plato pro omnibus unus; tota o S. rzec mogę Do-*
miniku: że mi ten ieden zá wżytkich stánie. y Krolowa wży-
 tkich Świętych, iednego Dominiká zá wżytkich ukochála: w dzie-
 śńatym roku zá swego Dyscypulá, Rożáncá go ucząc; á w ósmná-
 śtym zá swego Oblubieńcá wżięná, *Regina SS. omnium. Luca II.*
 powie-

powiedział P. IEZVS: Jeżeli oko twoje szczerę będzie, y całe
ciało twoje świetne będzie. Szczerę oko Dominiká, to jest, do-
bra intencja, nie swojej, lecz Boskiej chwały, nie cielesnego,
lecz dusznego pożytku upatrująca; y całe dobrych uczynków
jego Corpus náder jasne: *sicut lucerna fulgoris*; pisać nad nim ja-
ko nád pochodnią: *lucet & ardet: świeci y gorzeie*.

Gorzał Dominik S. ná modlitwie w zachwyceniu często-
kroć bywając, od ziemi się ku niebu unosił; ogień to żywy do
swojego ciągnął się *Centrum: tendebat quo intendebat*. Drugi to
Paweł, zdaniem S. Chryzostomá: iako żelazo włożone w ogień, ^{hom 3. laud.}
całe ognieie, tak Paweł, tak Dominik S. miłością Boską rozpa- ^{Pauli.}
lony, wszystko się stał miłością: *totus factus est charitas*. Wielka ^{s. Chrysof.}
to miłość jego, że w Páleneyi szkoły traktując, pod czas glo-
du, y książki poprzedał, aby niedostátnich żywić. Wielka to
miłość jego: że kiedy go uboga białogłowa prosiła, aby iey
syná z niewoli wykupił; że dobrą ruchome ná iálmużny ro-
zdał, nieruchome że ná ratunek ubogich záltáwił; nie mając
czym owego syná wykupić, sam się iey za niego w niewolę
chętne ofiarował. Wielka miłość jego przeciwko duszom: że
co noc trzy Rożáńce mówiąc, trzy frogie dyscypliny czynił,
jedną za grzeszników, prosząc BOGA, żeby się poprawili, dru-
gą za heretyków, żeby się náwrócili, trzecią za w Czyścu cier-
piących, áżeby z támtąd iák nayprédzey uwolnieni byli: á tak
się goraco za wszystkich modlił, tak płakał, ięczał, że się po Dor-
mitarzu rozlegało, Oycowie y Bráćia budzili się ze snu, y sły-
sząc to, płakać y oni musieli.

Nápiśał Pòetá o kánikule: że tá gdy wschodzi, podpala
świat, rozgrzewa wody, zielonego po drzewách, ziółách &c.
przywędza liście:

*Quá subdente facem terris, radiosq; movente,
Dimicat in cineres Orbis, facumq; supremum
Sortitur, langvetq; suis Neptunus in undis,
Et viridis nemori sanguis decedit & herbis.*

Manil. de
Canis.

Gwiazdą ná czole Dominiká S. szczęśliwa kánikulá, zbá-
wienny światá do miłości BOGA y bliźniego podpał: *Flamma* ^{Ezech: 20.}
succensionis. Co S. Chryzostom o S. Páwle nápiśał, to Dominik
S. miłością zbawienia ludzkiego palający, ná Ambonę iák słoń-
ce ná niebo wchodząc, rozgániał ciemności błędów: za iego
kazaniem zgorzenia, zbytki, publiczne y skryte nieprawości
ustawały, niszczały, iák wosk od ognia topniały, iák plewy w
płomieniu niknęły: *instar palarum, quae subito cremantur incendio*. ^{hom: 4 del.}
Co BOG Prorokowi Ezech. 10. kazał: *Imple manum tuam prunis* ^{Pauli.}

D

ignis,

ignis, quae sunt inter Cherubim, & effunde super civitatem: to żarliwy Dominik iakoby zarzystemi węgłami, gdy ognistemi słowami rzucał na miasto, wżelkim dogarając występkom. Co Poëciowie chcąc wyrazić, że Kákus łotr, główny to był paliwiołká, zmyślili iakoby z ust y z oczu iego płomienie wybuchaly; co Sámson u ogonow liszkom powiazawszy zarzyste głownie, popalił Philistynskie zboża: to S. Oycu Dominikowi z ust żywy miłości BOGA y bliźniego niewidomie szedł ogień, palił czártowlkie niecnót kreścencye: y widomie nawet na nieupamiętáłych heretykow gdy ogniste z niebá zprowadzał pioruny; zápalał świat do teyże co sam miał miłości BOGA y bliźniego, według intencyi samego IEZVSA, który mówił *Luc. 12. Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi ut accendatur?* Dogodził w tym Pánu sługá, Dominik Iezusowi, przyjaciel iego wierny, iako to samże P. IEZUS przed S. Teresą w zachwyceniu będąca mówił: *lucundare cum amico meo*; kochany Syn przyśpolobiony Oycą przedwiecznego, iako widziáł y slyszáł S. Kátharyna Seneńka: á oto w Sercu Oycowskim P. IEZVS y S. Dominik; y mówił do niey Oćiec Niebiełki: widzišz corko tu IEZVSA, owdzie Dominiká, obá to Synowie moi, ten przyrodzony, á ten przyśpolobiony.

Nie báwiąc obżernym tálentow, cnót, BOGV y Kościołowi S. uczynionych przysług tego Świętego Oycá wyliczaniem: dolyć niech będzie na tym co mówi Mędrzec: że po Synách znać Oycá: *in Filijs suis agnoscitur Vir*. Sámá Nayświeższa Mátká w Soryánie złożyła nam prawdziwy, w niebie malowany, Dominiká S. Obraz; á dopieroż BOG zá przyczyná y dokładem teyże Mátki swoiey, tak wiele nam żywych iego dał obrazow, iák wiele godnych iego widziemy Synow, y tychże dośtatecznych Oycowskich Panegirykow, według owego: *Gloria Patris, Filius Sapiens*. Amádeusz Xiążę Sábaudyi spytány od pewnych pośłow, czy się też myślistwem báwi? y prośzony, áby im pły swoje pokazał, deklárował: y názáitrz baczac gromádnó zwykley od niego iáłmużny czekájących ubogich, prezentował ich owym posłom, y mówił: to jest myślistwo moje, tymi ja niebo spodziem się ugonic. Prześwietny Dominikańki Zakon, Zakon Káznodziejow, ubogich Chrystusowych, y tychże Strożow Owczárnie Pańskiey, Gończych Iezusowych: że Święty ich Oćiec miał oświecić y zápalić świat, żyścił to przez się, y przez tychże Synow swoich, iako to sam Kościoł Boży przyznáie: *Id praestitit per se, & per sui Ordinis Socios deinceps est in Bull. Nos consecutus*. Cić to *Vasa electionis*: á Honoriusz III. Papież: *Pu-*
giles

giles fidei & vera mundi lumina: Rycerze zaś wiare, y prawe światła. attendentes
ta światła; Grzegorz IX. Veri & fideles Christi Ministri, qui non
qua sua, sed qua Christi sunt, querunt. Ian XXII. Homines in vir-
tute Domino militantes, & crucifigentes cum vitijs & concupiscentiis
carnem suam. Innocenty IV. Pater luminum Fratres Predicatores
in lucem gentium tribuit. Alexander IV. mowi do nich: Quod sta-
tus Ecclesie generalis per uestre predicationis & doctrinae salutaris in-
stantiam, divina gratia suffragante multipliciter illustratur. Cle-
mens VI. In Ordine Fratrum Predicatorum quasi solis radius in hac
valle lachrymarum lux eruditionis elucet. Bonifacy IX. Fratres
Ordinis Predicatorum multiplicibus splendoribus radiantes, quorum so-
nus predicationis per diversa mundi climata nescitur exivisse. Hi
sunt quos DEVS numero multiplicavit & meritis. Ze Pol-
ską, Litwą, Ruś, Prusy, Węgry, Moskwą, Dánią, Szwecyą, Tatars-
ry, Wołoszą y insze półstronne: Indyą, láponią, y insze odległe
poziemne y podziemne kráie światłem Ewángelij S. obświecio-
ne: że szkoly Kátolickie osoblwa náuką ozdobione: Oryginał
tey illuminacyi, najświeższy luminarz Słońce, pięknie ná Do-
minikańskich wydaie się Piersiach: Sol illuminans. że w Polśce
Swiftý, Poświśty, Lele, Polele, Márzány, Dżewánny y insze Boż-
ki: Litewskie Pioruny, y insze Bálwany: Pruskie Słońcá, Xie-
życe, Węże y insze zaś Bogi czczone dżiwaki, potłuczone, po-
topione, popalone: że zabobonom pogańskim poświęcone gí-
ie w popioł obrocone zostały: że kárty, kostki, kárczemne du-
dy, białogłowskie málowidlá, heretyckie księgi, wszeteczne pi-
śmá publicznie nie raz gorzały: Dominikańskie głowy, nogi,
ręce, ięzyki w tym pracowały. Poścináni zaś wiare y prawdę
Roku 1242. w Tolosie mieście, czyli pod miastem, Święci Oy-
cowie Dominikańi, powstałi, głowy swoje pobrawszy do Kościo-
ła swego zanieśli, na ołtarz pokładli. Godne Dominikańskie zaś
służone Głowy, aby wiak naykosztowniejszym deponyćie spo-
czywały, trzemá Piotrá S. Koronami po kilká rázy, Kárdynał-
skimi Kápeluszami po wiele rázy, Arcybiskupimi, Biskupimi In-
fulami, bez liczby rázy ozdobione: bo wielkiey náuki, świętych
myśli pełne, około chwały Bożey y zbawienia ludzkiego do-
brze zápocone: Głowy nie gradusem tylko, lecz y in summo gra-
du Theologow, á tak liczne, że co prawie Klasztor, to Car-
athsepher, Civitas literarum, á tutechny miánowicie, sedes sapien-
tie: nie tylko wokacya y imieniem, ále teź rzecz sama, iako
dawno, tak y teraz godnych Káznodzieiow, ogniſtych Eliaſzow,
żarliwych Páwłow, Złotoustych, Cukromownych, Miodopłyn-
nych Ecclesiastesow: Quorum doctrinā fulget Ecclesia, ut sole luna;

Eccle 42.

Bzow: ibid.

n 7.

& imago in-

curr. Conv

145 Crac

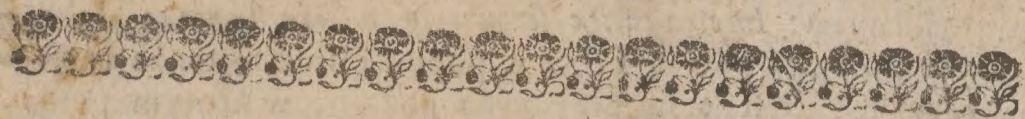
ss. Lin.

Głowy tych, co tak żyją, tak pracują, że pewni być mogą odłożoney sobie w niebie korony: *Reposita est illis corona justitie*. Gdyby Świętych Dominikanów, aby co z większego Kanonizowano, podobnoby *nulla dies esset non Dominica*. Głowy, TROYCE Przenajświętszey Miłośników, chwalców, honoru iey Zelatorów, Kochanków Najświętszey Mátki, iey czci pilnych Promotorów, iey dostojenstwá Obronców. Głowy tych, co ich Najświętsza Mátká ukochała, w taki, w iákim ich widzimy, Hábit przybrała, honoru ich nie raz broniła, w Chorze ássystencya. w Processyi prezencya, ná ámbonie ápparycya swojá Páńską przyozdobiła, pod czas ich spoczynku po cellách obchodziła, káżdemu mácierzyńska błogosławiła ręka, y mowiła: *Hi sunt Filij mei dilecti in quibus mihi complacui*. Cię to *Ordinarij Magistri Sacri Palatij, heretica pravitatis Inquisitores*, tak dobre Głowy, tak godne *Subiecta* máia, że tym urzędóm nie tylko zá dosyć, ále y nád to wystarczają, wielkimi ich sobie u Kościoła Bóżego záslużywszy pracami, Synowie Dominiká S. *potens in terra semen ejus*.

Wintzuję Wam Prześwietne Philádelphiczne Zakony: Cis
Apoc. 21. Vitas in quadro: Frater qui adjuvatur à Fratre, quasi Civitas fir-
Prov. 12. ma: Wintzuję świętey z Świętym Oycem Dominikiem y z iego
Manil. L. 2. tak zacną Famiłią ligi: Dabunt geminata potentes per Socium effe-
Phil. 2. ctus. Nászą *Societas Spiritus*, przy Słońcu Augustyná S. ogniem
Dominiká S. y Mieczem ognistego Eliafzá wojując, pokora Frán-
Psal. 90. culcabit leonem & draconem. Krotki tylko w intereśsie zbudow-
wánia dusz nászych, ábo zbáwienney sumnienia reflexyi, czy-
nię dygres, do was: *quorum opera mala:* ktorých uczynki złe:
Isa 56. Canes impudentissimi: ludzie włtydu w oczách, BOGA w sercu
nie máiający, nie ludzie, ále, iák was Prorok zowie, *psi nayniestyl-*
Iud. dliwsi: ktorzy to *abeuntes post carnem*, koło ścierwu częstokroć
Galat. 3. iáko psi się gryziećie: invicem mordetis; ószczekaćie czy win-
Rom. 1. nego czy niewinnego: Detractores DEO odibiles: szarpnięćie y
Mat. cap. tego y owego ná sławie: Dentium acumine venenato. Kto py-
szny, łakomy, y zazdrośny: piekielny to Cerber, *trifaux Cerber-*
rus; gdy nie jeden gada co mu śliná do gąby przynieśie, bár-
dzo to iádowita ślina, ná sumnieniu tego co gada, ná honorze
tego, o kim gada, ná cności tych, co słyśza y gorszą się zábi-
iájąca: *venenum aspidum insanabile;* kto recydywánt, powiáda
2. Petr. 2. Apostól: że to pies do womitu powracájący: Canis reversus ad
vomitum. Owá wielu w Kościele immodestya, psie zębów wy-
** Eccli. 79. szczerzanie: risus dentium*:* *Adde & mordaci quantentes pulpita*
Pontani. risu.

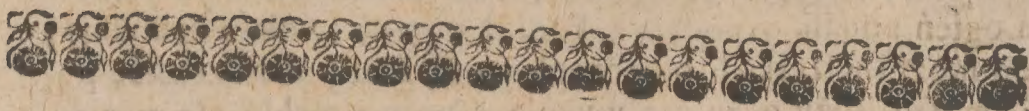
risu. Gdy się iednemu nogą powinie. to ná niego wszyscy (tak
 też psi ná psá uderzonego) *Compunctum corde mortificare.* Ná Ps. 108.
 ubogiego wárk co żywo: (tak też psi ná plá chudego:) *DEVS* Ps. 70.
dereliquit eum, persequimini. Strzeże nie ieden, ále ná niecno-
 ść, ná cudzą pracą: *infidiatur ut rapiat:* śledzi gdzieby kogo Ps. 10.
 podeyść, ofszukác: *circuit quarens.* Pásibrzuch á nierob, psiem
 węchem dochodzi gdzie co ziesć, wypić, wziąć: *scit bene:* zdá Garner.
 niem sámeo P. IEZVSA nie godzien chlebá: *Non est bonum su-*
mere panem filiorum, & dare canibus: á dopieroż niebá, z kąd fo- Apoc. 22.
ris canes. Ięzyk nie iednego, szczery ogień ále piekielny: *lin-* lac. 3.
gua ignis, inflammata á gehenna: párzy, kogo wspomni, pali: *in-*
flammar. Ogień z sercá bezecnego, sercu Bolkie mu dogará-
 iący: że nim częstokroć y w domu Bożym, ále nie BOGV, lecz
 biesowi ná ofiárę, różne ołoby paláią: *ardentes in concupiscentia:* Judith. 12.
 y podpaláią niewinne duszyczki, do grzechu słowámi naprzod
 gdy náklániaią: *Interea tacite serpunt in viscera flamma:* ogień Ovid. 1. Re-
 ktory Sodomę, á potym Troię w popioł obrocił, tenże teraz med.
 nieszczęśliwego stáie się przyczyną pożaru, w którym potę-
 pieńcy gorzeią y gorzeć ná wieki będą: *O ignis infernalis luxu* S. Hier. in
ria! cujus materia gula, cujus flamma superbia, cujus scintilla prava epist.
colloquia, cujus fumus infamia, cujus cinis immunditia, cujus finis ge-
henna. Ogień przeklęty zápálczywości: *ira & furor utraq;* Eccl. 77.
crabilia: że wielom dopieka: przyczyná tego nie ieden fomen-
 tátor: *qui seminat inter fratres discordias.* *Susurro & bilinguis ma-* Prov. 6.
ledictus: multos enim turbavit pacem habentes. Co S. Ociec Do- Eccl. 28.
 minik przeciw Krzyżá S. y Kościołá Bożego nieprzyaciółom,
 żarliwemi Kazániámi, wiele Pánów, á z ludu pospolitego, sa-
 mych Fráncuzow ná piećkroć sto tysięcy ná wojnę świętą,
 ábo krucyatę zápálil: To Aryusz, Huss, Kálwin, Luter y tak
 nie ieden, przeciw Kościołowi y Krzyżowi S. zápálil liczne mil-
 liony *in partem erroris.* S. Oycze Dominiku! nie przestáiesz y
 sám przez się w niebie, y ná ziemi przez nieodrodných Synow
 twoich, przeciwko tym przeklętym ogniom świętego záżywác
 ognia: *per te & per tui Ordinis Socios;* y ty y oni, przez Dekret
 S. Inquicyi, do sądu świeckiego, wiele takich incendiáryutzw
 ná ogień podáli, y podáią. Podlož ognistą twoię Pochodnią,
 pod mozgi wszystkich odszczepieńcow, áżeby nie czekáiąc po-
 ki im sąd Boży oczu nie wykole, á potym piekło nie wypali,
 ná rozumie oświeceni zostáli, áżeby záwczásu prawdę uználi:
& ad veritatis redeant unitatem; podlož pod sercá nas ożiębłych Eccl. F. 6.
 Kátholików, áżeby się do miłości Bolkiey zápálily: *Illo igne,* Parasc.
quem Dominus noster IESVS Christus misit in terram: & voluit ve- Miss. Sab.
hemen. Pent.

Iust. Mich. hementer accendi. Szczyćileś się za twego świętego żywota ta
super. Lit. od BOGA łaską: że o cokolwiekeś Máiestatu iego Boskiego
Laur. Disf. prosił, nie było tego, czegobyś nie uprosił. Przez tę twoię
15. N. 6. szczęśliwość y my cię niech uprosimy o ten fawor, że za two-
 ją modlitwą niech wiecznie nie zginiemy. Miałeś y to szczę-
B. Alan p. 2. ście: iáko B. Alánowi objáwiono: że cię ná modlitwie płá-
6. 3. czem okrutnym zmocowánego, łoga dyscyplina zemdlonego
Iust. Mich. Najswiętsza Mátká do swoich Máćierzyńskich przytulila pier-
Disf. 231. N. 12 si, y mlekiem cię swoim pośiliła. Przez ten iey ku tobie á-
 fekt: spraw nam wolny y szczęśliwy, do iey Nog Páńskich przy-
 stęp: żebyśmy ich godnie ścisnęli, przez twoie zasługi, żeby-
 śmy u niey protekcyá iey wielowładná uprosili: żebyśmy za
 iey przyczyną piekielnego uszedzły ogień, w światłości wie-
 kuisse y z tobą ná wieki chwalili. Amen.

Concionem hanc sub titulo: STROZ
 Owczárnice Chrystusowey DOMINIK S.
Authore suo & luce publica dignam cen-
seo; unde ut imprimi queat, do faculta-
tem. Crac: in Coll: Majori 22. Septem-
bris. Anno 1723.

M. MARTINVS WALESZYNSKI, S. Th. Doctor &
 Professor, S. FLORIANI Canonicus, Siradiensis Cancel-
 larius, Scarbimirienfis & S. MICHAELIS in Arce Crac:
 Custos, Librorum per Dioecesim Crac: Ordinarius
 Censor, pro tunc Studij Generalis Almae Vniversitatis
 Cracovi: RECTOR. mpp.

20.11.68

otá ra
kiego
twoig
two
ecze
plá-
nego
pier-
bie á-
rzy-
teby-
y zá
wie-

OZ

S.

n-

ta-

n-

&
el-
ac;
ius
tis

12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

1.68

stdr0022090

Biblioteka Jagiellońska

